

לפרשת בא – מפתח הזמנים שמסר הקב"ה לעם ישראל

שכתוב שיעורו של הרב מנחם בן יעקב

א. כח מעשיו הגיד לעמו

נעסוק בפרשת השבוע בפרשת בא בה מופיעה המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל: "החודש הזה לכם" היא מצוות קידוש החודש.

רש"י אומר בפרשת בראשית שהכתוב פתח ב'בראשית' משום "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" – 'שאם יאמרו אומות העולם לסטים אתם שגזלתם ארץ שבעה אומות', ואנו חושבים, למשל, שאם יבוא נשיא ארה"ב ויגיד שההתנחלויות הם מחסום לשלום, נגיד לו: 'תלמד רש"י, שרש"י אומר שהקב"ה ברא את העולם ונתנה לנו.

השאלה היא אם הנשיא האמריקאי לומד רש"י? אולי הוא לומד תנ"ך, אך רש"י אומר שהתשובה היא לעם ישראל, שאם יאמרו שאם יאמרו ליסטים אתם, גזלתם ארץ שבעה אומות! - ישראל יידעו מה להשיב להם, דהיינו שנכתבו הכתובים בספר בראשית כדי להגיד לעם ישראל מה להשיב לגויים.

זאת אומרת ש"כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים", שעמו יידעו את הכח שהקב"ה נתן להם מתנה את הארץ וממילא אין לאומות העולם פתחון פה ואין פוצה פה ומצפצף, ולכן רש"י אומר שלכך פתח ב'בראשית'.

ב. מצווה ראשונה

אך לולא הטעם הזה היה צריך לפתוח את התורה באמת במצווה הראשונה בה נצטוו ישראל "החודש הזה לכם ראש חודשים". חשבתי בליבי שאם היו שואלים אותי מה המצווה הראשונה שהיה צריך לפתוח בה את התורה? הייתי אומר "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" או "ואהבת לרעך כמוך", או תפילין, או שבת – כי אחת המצוות הללו הן מאפיינות את האמונה בייחוד השם, וגם 'שקולה שבת כנגד כל המצוות'.

אך הכתוב לא פותח בזה אלא הוא פותח דווקא ב"החודש הזה לכם ראש חודשים" – הגם שאיננה מצווה פרטית, כי היא לא מצווה המיועדת לכל אחד ואחד, אלא מיועדת רק לבית הדין הגדול שבירושלים.

אז צריך לשאול על הכתוב, מדוע הכתוב פתח במצווה "החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה"? מה החשיבות המיוחדת במצוות קידוש החודש?

ג. רבן גמליאל גוזר על ר' יהושע

נוכל להסביר את הדברים על פי שאלה שיש על רבן גמליאל ור' יהושע.

בזמן נשיאותו של רבן גמליאל מסופר במסכת ראש השנה שבאו עדי קידוש החודש ואמרו שראו את הירח, אך בליל עיבורו לא נראה וקיבלן רבן גמליאל כעדים כשרים, ור' יהושע אמר 'כיצד מעידין על האשה שילדה ולמחרת כריסה בין שיניה? וחשב ר' יהושע שמולד החודש הוא בתאריך אחר ולכן הלך ר' יהושע לעשות את יום הכיפורים על פי חשבוננו.

'שלח לו רבן גמליאל גוזרני עליך שתבוא אצלי במקלך ובתרמילך ביום הכיפורים שחל להיות בחשבונך' וכשבא אצלו אמר לו רבן גמליאל: 'בא בשלום רבי ותלמידי, רבי בחכמה ותלמידי שקיבלת את דבריי'.

אז השאלה היא: והרי מעשה כזה לא ראוי לעשות! 'שאינ מאכילין את האדם דבר האסור לו לפי דעתו' כגון שאדם מזמין אצלו אורח הביתה והאורח אוכל הכשר מסויים, האם בעל הבית יכול לחייב את האורח לאכול הכשר אחר כי הוא רוצה לקיים מצוות הכנסת אורחים? ובדואי הוא נותן לאורח מה שהאורח רוצה, אום אין לו אינו כופהו כי 'אין מאכילין לאדם דבר האסור לו' ויש כלל נוסף שנקרא 'שויה נפשיה אחתיכא דאיסורא' – שאדם רשאי לאסור על עצמו דבר המותר, וכיוון שר' יהושע קראו יום כיפור לפי

דעתו אם כן מדוע רבן גמליאל כופה את ר' יהושע לחלל את "יום הכיפורים שחל להיות בחשבוננו" – הרי לפי ר' יהושע וחשבוננו זה יום הכיפורים! בודאי נכון שניתן להגיד שעשה זאת רבן גמליאל כדי להגדיל מעלת הנשיאות, כדי שהתורה לא תיהפך לשתי תורות וכדי להטיל אימה על הציבור, אבל אלו הן סברות פוליטיות, ולא הלכתיות? אך זו שאלה הלכתית אמיתית? הרי לפי ר' יהושע זה הזמן בו חל יום כיפור, ואיך אומר לו רבן גמליאל לבוא אליו ביום הכיפורים במקלו והרי 'אין מאכילין לאדם דבר האסור לו'?

ד. ישראל קובעים את הזמנים

תשובה לדבר נמצא במדרש, כשישראל החליטו לקדש את החודש וכבר באו העדים והיה בדיוק ראש חודש, שואלים המלאכים את הקב"ה 'מתי ראש חודש?' ועונה להם הקב"ה: 'לכו ושאלו את בני!'. ואם פתאום לבית דין של מטה הגיעו עדים, אך לא מספיק טובים, וכבר הגיעה זמן המנחה, 'ולא הספיקו לאמר "מקודש" עד שחשיכה, הרי זה מעובר' – אומר הקב"ה למלאכים: לכו שאלו את בני!'. זאת אומרת שבית דין של מטה קובעים לבית דין של מעלה מתי ראש חודש, שנאמר "אשר תקראו אותם במועדם" בית דין של מטה הם הקוראים את החודש. ואפילו כ שואלים המלאכים את הקב"ה על חודש תשרי, 'מתי יום הכיפורים?', מתי נעמיד בימות? מתי נעמיד קטגורים וסנגורים?', אומר להם "אינני יודע לכו שאלו את בני!".

אז מה זה שאלו את בני? – הרי בבריאה כתוב 'כל ימי קור וחום קיץ וחורף, יום ולילה לא יישבותו' ה' קבע את כל סדרי הבריאה ואת כל סדרי הזמנים בבריאה, אז מה קורה כאן? אלא יש כאן תהליך מיוחד שמתרחש בדיוק ערב יציאת מצרים. 'לקח הקב"ה אורלוגין של עולם ונתן לעם ישראל', שעון של העולם עמד מלכת כי עכשיו עובר שעון העולם לעם ישראל, קודם השעון הגדול של העולם היה אצל הקב"ה וכעת הוא עובר להיות בידיהם של ישראל. אמנם הבריטים חושבים שהביג-בן זה השעון הגדול של העולם, תלמוד לומר "החודש הזה לכם" זה השעון של העולם! שישראל על פי סנהדרין מקדשים הזמנים, כלומר, ישראל קובעים את הזמנים והמועדים לפי בית דין של מטה, והמלאכים שואלים את הקב"ה מתי ראש השנה? ואומר להם הקב"ה 'אינני יודע לכו שאלו את בני שנאמר: "אשר תקראו אותם במועדם"'

ה. אמת מארץ תצמח

במצווה הזו בעצם נשלם תהליך הבריאה, תהליך הבריאה בספר בראשית מתואר במדרש, שהקב"ה התייעץ עם מלאכי השרת באמרו 'נעשה אדם'. ואומרים חז"ל שהוא התייעץ עם המידות, ושאל את מידת הצדק: לברוא את האדם? אמרה מידת הצדק, כן! 'כולו עושה צדקות ומעשים טובים' ולכן נברא את האדם. שאל הקב"ה את מידת האמת: נברא את האדם, אמרה מידת האמת: לא!, כולו שקרים ומחפש תכמונים שונים איך לבלף, אל תברא!. שאלו לחסד: יברא?, אמר החסד 'יברא כי כולו אוהב חסדים. שאלו לשלום: יברא? אמר השלום אל יברא, הוא לא אמר 'שלום עכשיו', הוא אמר 'אל יברא האדם', למה? כי אין תקווה לשלום מן האדם כי הוא כולו רודף מלחמות. אז השלום אומר 'אל יברא', והאמת אומרת 'אל יברא', והחסד אומר 'יברא', והצדק אומר 'יברא', אז יש תיקון, ואם יש תיקון אז 'אין ממשלה' ואי אפשר לברוא את האדם. 'הקב"ה לקח את האמת והשליך אותה לארץ', ואז היה לו כבר רוב כי לא היתה את האמת שתתנגד לבריאת האדם, 'אחרי רבים להטות'.

אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: 'עד מתי אתה מבזה את תכסיסה שלך' הרי אמת זה חותמו של הקב"ה, איך אתה משליך אותו לארץ?

אמר להם: 'רצוני שתעלה האמת מן הארץ וזה שנאמר "אמת מארץ תצמח".'

מה זאת אומרת? יש 'אמת ה' לעולם' אמת של ה' אדם לא יכול להגיע אליה, אפילו משה רבינו ותחסרהו מעט מאלוהים' הגיע רק לארבעים ותשעה שערים ולא לחמישים כי אדם לא יכול להגיע לאמת האלוקית.

מה רוצה הקב"ה מהאדם? 'ואנשי קודש תהיון לי'.

אומר הרבי מקוצק: 'מלאכים יש לי מספיק! אני רוצה שאתם תהיו אנשי קודש, שהאמת שלכם תהיה במסחר שלכם, במשא ומתן שלכם, בלימוד שלכם, בדברי שלכם, בכל האמת תצמח מן הארץ.'

ו. הצמחת האמת על ידי ישראל

השאלה היא איך מצמיחים את האמת מן הארץ הרי בכל הקב"ה קובע? אמר הקב"ה: הנה, יצירת הזמנים זה האמת, אני מקדש ישראל והזמנים, השבתות אמנם קבועות וקיימות, אך הזמנים החדשים והמועדים הם על ידי בית דין של מטה כי בית דין של מטה הוא המקדש החדשים, ולכן "אמת מארץ תצמח" זה לקדש את החדשים וזהו גם כן רצונו של הקב"ה.

אם כן התהליך של מתן תורה שהוא השיא של הפסוק "אמת מארץ תצמח" שנתן הקב"ה את התורה לעם ישראל, והתורה היא לפי הסנהדרין ולפי הרוב של הסנהדרין המחליטים על ההלכות המסופקות, אז זה 'אמת מארץ תצמח' - 'אחרי רבים להטות' עפ"י בית דין נקבעת ההלכה, והתחלת התהליך הזה הוא במצווה הראשונה שניתנה לישראל לפני יציאת מצרים וזה 'מקדש ישראל והזמנים'. ואז נשאלת השאלה איך ישראל יכולים לקדש את הזמנים? הרי קידוש הזמנים זה של הקב"ה, ישראל יכולים להוסיף קדושה בעולם? אומר הקב"ה, כן, אני מקדש את ישראל והם מקדשים את הזמנים!

מה זה נקרא הם מקדשים את הזמנים? בפסח אסור לאכול חמץ וחייבים לאכול מצה כליל הסדר, אם כן מתי זה פסח? מתי זה זמן חמץ? יש זמנים!

ז. 'מקודש'!

אמנם בימינו אנו מסתכלים בלוח ושנה מראש יכולים לדעת מתי סוף אכילת חמץ ובאיזה יום ליל הסדר...

אך מי שתיקן את הזמנים הנהוגים בימינו זה הלל השני שהיה בסוף ימי בית שני, שהיה מאחרוני הסנהדרין, הוא קבע כבר את לוחות הזמנים מהזמן שלא יכלו יותר לקדש את החדש על ידי הראיה.

אבל בזמנם, שקידשו על פי הראיה היה בית דין של מטה קובע מתי ראש חודש לפי העדים, וכשבאים העדים, אמרו בית דין 'מקודש' הרי זה מקודש, ואם לא הספיקו לאמר 'מקודש' הרי זה מעובר.

מילה אחת של ראש בית דין קובעת לגבי חמץ בפסח 'האם זה כרת או לא כרת', ומי נותן את הכרת? בית דין של מעלה!, ואותו דבר מי שאוכל ביום הכיפורים עונשו כרת, ובערב יום הכיפורים מצווה לאכול. 'מהו היום שמצווה לאכול ומהו היום שאסור לאכול' מי קובע את זה? בית דין של מטה! 'הדא הוא דכתיב: אמת מארץ תצמח"'

בדבר הזה התקשה משה רבינו, וכי בשר ודם יכול לקבוע דברים לקב"ה? האם יכול להיות שחיוב כרת יהיה נובע וצומח מתוך הקידוש של ישראל, הרי איך יכול להיות שחיוב כרת שהוא בידי שמים יהיה תוצאה מקידוש החדש של ישראל? זה לא יכול להיות!, התקשה משה רבינו ולכן 'הראהו לבנה בחידושה ואמר לו כזה ראה וקדש'.

לא שהתקשה משה רבינו בלמוד הלכות קידוש החדש לרמב"ם, אלא התקשה משה בדבר איך יכול להיות שישראל מוסיפים קדושה בכריאה,

אמר לו הקב"ה: כן! 'הראה לו הקב"ה לבנה בחידושה ואמר לו 'כזה ראה וקדש' - כי זה התפקיד שלך, של אהרון ובית דין של שלושה אתם מקדשים את החדשים - כלומר קידוש החדש תלוי בעצם בבית דין של ישראל.

ח. קידוש החודש – מצווה התלויה בארץ

והרמב"ם מוסיף עוד בספר המצוות, שחס ושלום אם יהיה מצב שבו ישראל לא יהיו בארץ ישראל ובית הדין הגדול לא יהיה בלשכת הגזית, לא יוכלו לקדש את החודשים - כלומר המצווה הזאת תלויה בהיותם של ישראל בארצם.

כי אמנם קידוש החודש הראשון היה בארץ מצריים, אבל המצווה לדורות היא רק של בית דין הגדול, ואין בית דין הגדול אלא בירושלים למן הזמן בו נבחרה ירושלים, כי כאן בפרשה עוסקים עד לפני בחירת ירושלים, כי ירושלים נבחרה רק בימי דוד ושלמה, שאז ה' אמר לדוד 'זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איוותיה' בזמן שדוד חיפש את מקום המקדש, אבל משנבחרה ירושלים אין בית דין הגדול יושב אלא בירושלים משם הוראה יוצאת ולכן הקדושה יוצאת מירושלים.

יוצא לפי זה שרק שישראל בארץ ישראל ובית דין הגדול בירושלים במקומו בלשכת הגזית, רק אז מתקיימת המצווה הזו של קידוש החודש.

אז לכן זו המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל כי זה מקביל לבריאת העולם, כי מה בבריאת העולם ה' קבע את הזמנים 'ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד' מימות השבוע, והשבת קבועה וקיימת ואי אפשר לשנות אותה אפילו ברוב של שני שלישים בעצרת האו"ם ולא בכנסת, מאז הרי המועדות וקביעת החודש מסורים מעתה בידי ישראל.

והיום ראש חודש שבט, שזה ראשי תיבות ש'נשמע ב'שורות ט'ובות.

ולכן הנשיא בוש בא השבוע, כי הוא בא ללמוד מה הכח של עם ישראל, כאשר מדברים על חלוקתה של ירושלים או להיפך על איחודה אנו רואים את הכח של עם ישראל שהוא כח אלוהי 'מקדש ישראל והזמנים' - ה' קידש את עם ישראל שהם יקדשו את הזמנים, והוא גם קידש את ירושלים בקדושה נצחית 'זאת מנוחתי עדי עד'!

ט. קדושת הזמנים תלויה בהחלטת בית הדין

לר' יהושע לפי חשבוננו האסטרונומי יצא לו שיום הכיפורים אמור לצאת ביום הזה, אבל יום כיפורים זה לא לפי חשבון כי לא החשבון מגלה מתי יום הכיפורים, אלא יום הכיפורים נקבע על ידי בית דין ובית דין זה רבן גמליאל, המקדשים את החודשים. יוצא שרבן גמליאל לא כפה את ר' יהושע לעבור איסור, כי אם אדם כופה את האורח שלו לאכול הכשר כזה או אחר, הלא הבשר הכשרו כבר ידוע ו'אין מאכילין אדם דבר האסור לו' כמו שביררנו, אבל יום הכיפורים של ר' יהושע הוא לא יום הכיפורים! כי לא ר' יהושע קובע מתי יום הכיפורים אלא הנשיא, כי הנשיא הוא ראש בית דין שאומר 'מקודש', ומכיוון שרבן גמליאל אמר 'מקודש' על יום אחר הוא קיבע את קדושת הזמנים.

אמרו חז"ל "אלה מועדי ה' אשר תקראו ואתם במועדם" – 'אל תקרי אותם אלא אתם' אתם אפילו שוגגין, אתם אפילו מזידין, אתם אפילו מוטעין, הרי שקביעות ראש החודש תלויה באמת ברבן גמליאל שקבע את יום הכיפורים האמיתי ויום הכיפורים האחר הוא בכלל לא יום הכיפורים כי הוא לא יכול להיות יום הכיפורים.

י. שעון חדש מתחיל לפעול בעולם

ולכן המצווה הזו נבחרה להיות המצווה הראשונה כי המצוות הזו אומרת לנו שקדושה של הזמן מסורה לישראל, וקדושת הזמן היא המתנה גדולה ביותר שנתן הקב"ה לעמ"י באמרו "החודש הזה לכם".

ודווקא בחודש ניסן התחילה המצווה כי הוא ראש חודשים כי ניסן הוא הראשון לגאולתם של ישראל, כלומר שישראל יוצאים ממצרים מעבדות לחירות מתחיל שעון הזמן לתקתק דווקא בזמן בו יוצאים לחירות.

ואין כמו עם ישראל שדוגל בחירות ודוגל במתן הזכויות גם לעמים אחרים שיושבים אצלינו, שאנו לא כובשים אותם לעבדים. אמנם האדם הלבן כבש את האינדיאנים ועשה אותם עבדים ואיפה זכויות האדם?, האם אנו נלמד מוסר מאומות העולם שיבואו ללמוד אותנו מה זה הלכות חירות? הרי יציאת מצרים היא אביב החירות של העולם, ועם ישראל לימד את כל העולם על החירות ובזמן שנצטוו ישראל על החודש מה היה בארצות הברית, מה היה שם?, האמריקאים היו שם?, הנשיא בוש היה שם? האינדיאנים היו שם, ורק לאחר מכן באו האמריקאים וכבשו את האינדיאנים לעבדים - אז מי הוא שיבוא עכשיו וילמד אותנו הלכות חירות, והלכות פסח.

ובודאי החירות של עמ"י היא רק על ידי מתן תורה, כמו שנאמר ביציאת מצרים 'בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוהים על ההר הזה', כלומר המטרה של החירות של יציאת מצרים מושגת רק במתן תורה. וכל העמים אמצו לעצמם רק את הרעיון של יציאת מצרים 'אביב העולם', ולא של קבלת מצוות ואפי' לא ז' מצוות בני נח.

מקומה של ארץ ישראל ידוע בכל העולם שהקב"ה נתן אותה מתנה לעם ישראל, ואין אומות העולם יכולים לשלול מאיתנו מתנה זו, וחירות האדם זה מתנה שנתן עם ישראל לעולם ולימוד את כל עולם את האיסור להשתעבד בעם אחר, והאיסור להשתעבד באנשים אחרים, ולכן אומות העולם לא יכולים לבוא וללמד אותנו מוסר,

להיפך, אנו מתפללים ליום בו יגידו אומות העולם כנאמר בישעיה: "והלכו עמים רבים ואמרו לכו נא אל הר ה' ואל בית אלוהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" - ירושלים המאוחדת והבלתי מחולקת היא מקום מושבה של הסנהדרין היא המקום שממנו יוצאת הוראה לכל אומות העולם, ולכן גם ידידותינו הטובות ביותר ובראשן ארצות הברית שהיא המדינה הידידותית ביותר לישראל, לא יכולה ללמד אותנו פרק בתורת ישראל ולא פרק בקדושת הזמן ולא פרק בארץ ישראל.

ולכן אומר רש"י ש'אם יאמרו אומות העולם לסטים אתם שכבשתם ארץ שבעה אומות', נשיב להם שהכל מאת הקב"ה. רש"י לא כוון שגם אומות העולם יילמדו זאת, אלא שעם ישראל בעצמו צריך להתחזק באמונה והתחזקות האמונה של עם ישראל ממילא מביאה לקידוש שם שמיים בעולם, כסופה של שירת הים אותה נקרא בפרשת בשלח המסיימת במילים "ה' ימלוך לעולם ועד", כי מלכות ה' בעולם היא באה לביטוי על ידי עם ישראל.

יא. נמשלו ישראל ללבנה

'ישראל מונים ללבנה' ומה הכח המיוחד של הלבנה לעומת החמה?

אומות העולם הם תחת החמה ו'החמה קבועה וקיימת', אבל בלבנה יש תהליך של התחדשות.

ומה הכוונה מונין ללבנה, אלא שהירח מתחדש לנגד עינינו הוא נראה קטן לנגד עינינו כי הכל זה ביחס לשמש,

הירח נראה לנו קטן אך הוא הולך וגודל וביום החמישה עשר הוא מלא, ואז הוא הולך וחסור עד היום השלושים.

ולמה הקב"ה עשה את הירח ככה?

אנו אומרים בקידוש לבנה 'שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרה כבוד מלכותו' והוא כח ההתחדשות.

כח ההתחדשות שיש בירח זה לא בירח - זה כח ההתחדשות בעם ישראל! - כי לעם ישראל יש כח להתחדש. גם אחרי חורבן הבית

הראשון יש כח לעם ישראל להתחדש בהקמת הבית השני, וגם לאחר חורבנו עם ישראל יכול להתחדש ולהתקדש ולבנות גם את

בית המקדש השלישי במדינת ישראל המתחדשת - יזכנו ה' לך, להתחדש ולהתקדש!

למשל, מאברהם אבינו ועד שלמה המלך יש חמישה עשר דורות, אצל שלמה כתוב "וישב שלמה על כיסא ה'" - שלמה מהווה

במלכות ישראל את הלבנה במילואה כי הוא זכה לבנות את בית המקדש והוא הדור ה-15 לעומת אברהם אבינו שהוא הלבנה

בחידושה.

כי אברהם אבינו החל להאיר ולהעיר לכל העולם את אור האמונה כנאמר בישיעהו: "מי העיר ממזרח, צדק יקראהו לרגלו" אברהם אבינו החל להאיר את אור האמונה בעולם ומסר ליצחק, ליעקב, ליוסף, יהודה, פרץ, ישי, דוד ושלמה - המדרש בפרשת השבוע אומר שלמה הוא דור חמישה עשר לאברהם, כמו הלבנה במילואה! ולכן כתוב "וישב שלמה על כסא ה'", כסאו של שלמה זה לא רק כסאו הפרטי אלא קודם כל זה כסא ה', כי עם ישראל מייצג את מלכות ה' בעולם, כמו שבשירת הים השירה מסתיימת ב"ה' ימלוך לעולם ועד" ואחרי שלמה הלבנה מתחילה להתמעט, כי המלכות התפלגה וכשעם ישראל מתפלג זה ירידה בכוחו של עם ישראל, עד שמגיעים למלך צדקיהו שעיוורו את עיניו ולקחו אותו בבלה וזה כבר ממש החושך שבסוף החודש והוא הדור ה-15 מאז שלמה המלך.

יב. שהם עתידים להתחדש כמותה

שמה תאמרו: מכיון שנחרב הבית אז אין תקנה לעם ישראל כי ישראל לא יכולים להתחדש? אומר הקב"ה 'שהם עתידים להתחדש כמותה', ולכן המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל טמון בה כח החידוש, כי חידוש הלבנה מסמל את החידוש של עם ישראל, כי עם ישראל אחרי גלות של אלפיים שנה חזר לארץ ישראל בזכות כח חידוש שניתן לו כמו ללבנה, ובו ה' הבטיח לנו את קיומנו וזכינו בעינינו לראות בתקומת מדינת ישראל אחרי תקופת החושך של השואה האיזומה וזכינו לראות בהתחדשות תקומת עם ישראל בארצו.

דברים אלו הם כדברי הנביא ישעיהו: "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח" זה לא כבוד שלך, כי לא למענכם אני עושה את הגאולה אלא למעני, למעני אני עושה את הגאולה. כי בזמן שאומות העולם עוד שרויים בחושך כדברי הנביא "כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים, ועליך יזרח ה', וכבודו עליך יראה, והלכו גויים לאורך ולאומים לנגה זרחך" - מוסר והנהגה אמיתית אפשר ללמוד רק מעם ישראל בתנאי שטוהר הנשק יהיה טוהר הנשק אמיתי ולא טוהר הנשק מזויף - כי אמרו חכמים 'הבא להרגך השכם להרגו!'

אז הכח של החידוש שיש בלבנה זה כח החידוש שיש בעם ישראל ולכן מדינת ישראל היא המסמלת את כסא ה' בעולם, כי כמו שנאמר על שלמה "וישב שלמה על כסא ה'" גם ירושלים נקראת כיסא ה', כדברי הנביא ירמיהו שירושלים נקראת כסא ה' כי הצלחתו של עם ישראל בארצו היא בעצם ביטוי למלכות שמיים בעולם. ולכן ממילא זו המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל כי המצווה הזאת אומרת שה יתברך שמו נתן לעמו את כח הוספת הקדושה בזמן.

יג. שבט

אנו נמצאים בראש חודש שבט שהוא אמצע זמן החורף, שלושה חודשים מכאן ושלושה חודשים מכאן וזהו זמן להתחדשות, גם בבית גם במשפחה גם בחברה גם בקהילה גם באומה כולה וגם אצל כל אחד ואחד בלב שלו וגם בחברותא שלו ומי שאין לו חברותא יקח חברותא, ומי שרוצה להחליף חברותא יכול להחליף, מי שעושה שינויים בחיים ורוצה להתחתן - חודש שבט הוא חודש טוב להכיר להתארס וגם להתחתן כי הראשי תיבות שלו הם ש'נשמע ב'שורות טובות בכלל ובפרט, אם כן זה זמן של שינוי, זמן של התחדשות ולכן טו' בשבט יוצא בחודש שבט, כי זה זמן של פריחה, לבלוב והתחדשות.

יוצא שכח ההתחדשות שיש לעם ישראל זה תהליך שחוזר על עצמו בכל חודש ובפרט בחודש שבט. יהי רצון שהחודש הזה יהיה 'סוף וקץ לכל צרותינו, תחילה וראש לפדיון נפשנו' שנשמע תמיד בשורות טובות, ויתקיים בנו הפסוק "עוצו עצה ותופר דברו ולא יקום כי עמנו אל" ועין בעין נזכה כולנו לראות בשבט ה' ציון.